

به یاد جان باختگان دهه 60
به مناسبت بیست و مین سالگرد کشتار تابستان 67

پیام آنها.....

با خشمی از اعماق تاریکیها برخاسته بودند

تا آتش ستم را به خاکستر بنشانند!

تا نقطه ی پایانی بگذارند بر آن بیشمار زندگی هایی

که هیچ تسکینی به آنان جان نمی بخشد!

تا از عشق و همبستگی گرانقدر ترین هدیه ها را بسازند

و به زمین ارزانی دارند!

به تمامی انسانهایی که در آغوشش جای گرفته اند

سیاه ، سبز ، زرد ، قهوه ای

به غنچه های بی نام و نشان در پیاده رو شهرهای بزرگ

به زوزه زندگی نیمه جان زنان خیابانی!

به کارگران و زحمتکشان که با اندوه و درد بسر می برند

به کبوترهای بی پناه زیر ابرهای تاریک

به دریا ، به کوه ، به صخره ، به آسمان

به زمین که بسختی نفس می کشد!

برخاسته بودند تا به شیوع نوین زمین را شخم زنند

تا که همیشه حقیقت پیروز شود و نه زور

تا آینده !

پرسشی بزرگ و یا فاجعه ای در راه نباشد

تا شب منزلگاه هراس نباشد

مبارزه کردند از برای جهانی زیبا و آراسته ی انسان

و علیه همه ی ستم هایی جنگیدند.

که پیکر انسان را آلوده و قطعه قطعه کرده است!

برای نفی قاطع تجاوز ، اختناق و ددمنشی جنگیدند

.....

ای قصابان بشریت

ای مدافعین جنگ و جنون و جنایت

گیریم که باز هم بگیرید و باز هم ببندید و بکشید

همواره و در همه جا و در همه حال

هستند و خواهند بود

مبارزینی که پاس بدارند و در راه عشق قدم بگذارند.

محب شكيب

استكهلم 2008/08/01

Shakib_ML@yahoo.com